

עוד יום שקט בחייו של הגזען הביישן

ומעשים-טובים עד הצהריים. ובינתיים נטלה הגזענית הביישנית את סליה והלכה לשוק, לקנות דברי-מזון טעימים ומזינים, ובזיל-הזול — שכן ידעה לעמוד על המקח במבוכה ובביישנות כדרכה.

הגזענית הביישנית שבה לביתה עמוסת-סלים, והחייל האדיב שפיטרל ברחוב הניח לרגע את רובהו ואלתו, וסייע בידה להכניס את המזון המשובח אל המטבח. היא הודתה לו בחביבות וכיבדה אותו במשקה מרענן.

עם ערב שב לביתה הגזען הביישן, נשק לאישתו באהבה ושניהם הסמיקו במבוכה קלה. כולם הסבו לשולחן והגזען הביישן בחן את שלושת ילדיו החמודים אם היטיבו לשון את תלמודם. אחר השכיבו את הקטנים לישון במיטותיהם החמימות, והגזענית הביישנית ליטפה בחיבה את ראשיהם הרכים והתמימים, והיטיבה את השמיכות לבל יתקררו.

התנור דלק בביתם של הגזענים הביישנים והפיץ חום נעים. הגזען הביישן ישב בכורסתו הרכה ועיין בספר מדעי. הגזענית הביישנית סרגה לקטן סוודר צהוב עם דוגמה של דובי שמצאה בירחון-הנשים. הלבנה עלתה על ארץ אבותיהם והפיצה אור חיוור וענוג. ופרט לצעדיהם הרכים של השומרים המזויינים שבחוץ, היה הלילה שליו ורוגע.

הגזען הביישן קם בבוקר, פתח את החלון, ושאף מלוא-ריאותיו אוויר-הרים צלול. ה-שמש האירה על-פני נוף ארצו מרהיב-העין שנשקף מן החלון, והוא נחפו אל המיטבח שם הכינה לו אשתו, הגזענית הביישנית, את ארוחת-הבוקר. שלושת ילדיו החמודים, שני בנים ובת, כבר הסבו לשולחן, והקטן פיטפט כל מיני שטויות והצחיק את כולם.

אחר-כך יצא הגזען הביישן לעיסוקיו, וברך בביישנות ובחביבות את הפועלים ש-ושלימו את התקנת הביוב החדש בחצר. גם הפועלים בירכוהו לשלום ושניים מהם אף הושיטו לו יד ועזרו לדחוף את מכונית-ה-צנועה והחסכונית, שהלכה לה הבטריה. בקצה הירידה הכניס הגזען הביישן למהלך שני והמכונית נדלקה. הוא נופף בתודה ל-שלום, והפועלים חזרו לביוב. הדיירים הקוד-מים בביתו הנאה והמשופץ של הגזען הביישן לא הקפידו על תנאי התברואה, לצערם של הגזען הביישן ובני-מישפחתו הנקיים ו-המסודרים.

אשתו הטובה והצנועה של הגזען הביישן הובילה את ילדיהם החמודים אל גן המיוחד לילדי-גזענים ואל בית-הספר לילדי-ביישנים, שם למדו רק גזענים ביישנים חביבים ונח-מדים. שם ישתעשעו וישחקו וילמדו תורה

כיצד התחלתי לחבב את ידלין

לאשר ידלין אין כפי הנראה חמישה פספורטים, ואין מאחוריו תנועה עממית שפועלת לשיחורו ממעצר (שכן סופר-חשודים משתחררים בער-בות). הוא סתם עציר אחד, והכותב שיש לו נטייה מזוהרת להזדהות עם דפוקים, התחיל לראות בו צדדים חיוביים. בין ידלין ופלאטו מעדיף הכותב את ידלין. הוא משלנו, גם אם הוא לא טוב. ואולי תהיה זו ניקמתו המתוקה של אבוד-אוד. הוא ישאיר דווקא את פלאטו בשבילנו.

בבית ספר ללימוד-נהיגה תלויה הכרזה הבאה :

**לימדי לנהוג
קל
על אוטומאטית**

תיראי איך מתחשבים בנשים ובנכים ורוצים להקל עליך כדי שכשתקבלי רישיון לא יצעקו לך הנהגים ברמזור :

אישה, למיטבח

וכשתחזרי מהקניות, ותחני בזהירות את האוטומאטית ותזהרי לא לדפוק את הטמבון ולא לעלות על עץ ולא להכנס לויטרינה של הבית-מרקחת, יגיד לך בעלך :

**יאללה.
תפתחי את הרגליים**

וייעשה לך מיספר על-הכיפאק ויפרוק את המיכלים ואחרי שיגמור יגיד לך :

עכשיו תעשי כוס תה

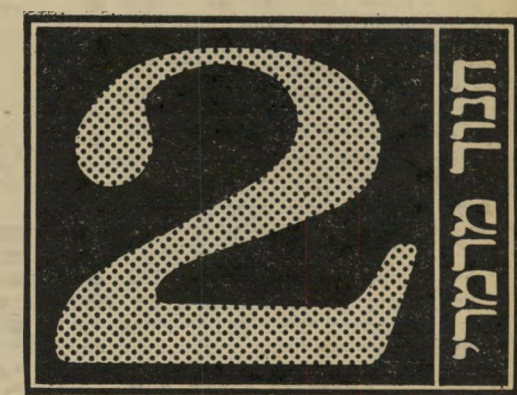
ובשביל להכין כוס תה את לא צריכה גז אוטומאטי. במיטבח את מסדרת עם גז רגיל.

פעם חשב כותב-העמוד שיש חשודים אפורים ויש חשודים זוהרים. היום חוזר בו הכותב מדיעה זו. מאחר ששוכנע כי כל מי שנחשד בעבירות מירמה וגניבה ושוחד מגיע לאב-רכיבי, גם אם הוא דמות ציבורית, והוא יושב באב-רכיבי עד המיפוט כמו כל עארס קטן.

הציבור שלנו שונא גנבים ולא סובל רמאים. אם יש דמות ציבורית החשודה באי-יגיון-כפייס, יורד עליה הציבור ברצח. והחשוד עצמו הופך נושא לבדיחות מרושעות. חבריו בוגדים בו, לילדיו צועקים „אבא שלכם גנב“, בקיצור, חיים קשים. אין חשודים זוהרים.

בעצם יש אחד. ואולי זאת הסיבה שהכותב החל לפתח ריגשי הערכה והזדהות עם מריגורלו של אשר ידלין. שכן באחרונה הגיע לארץ הסופר-חשוד הראשון בעבירות מירמה וגניבה, הלא הוא מר פלאטו.

לזכותו של ידלין ייאמר שלפחות לא ברח לארץ אחרת מאימת המיפוט והטיל עליה את בעיות הסגרתו. אבל בעוד שהמוני בית ישראל חותמים על עצומות ברוח החירות, השוויון וזכור יות-האדם, שלא להסגיר את פלאטו לשופטיו, הרי שידלין לא זכה אפילו למפגין אוהד אחד, לבד מאשתו, שגם לה סתמו מייד את הפה במיכתבי-זעם. בעוד שרוח טוהר-המידות השוררת בציבור הורתת על דיגלה את המלחמה בשחיתות, ממשכה רוח זו לתבוע את הפיכת ישראל למדינת-מיקלט לכל עברייני-כלכלה יהודי, בתנאי שלא פעל בר-ישראל.

לא בקשנו פועל יהודי

בקשנו שגריר יהודי

וחזיר יהודי

ומלוח יהודי פרפית,

ושופט יהודי

ושופט יהודי

וחפץ יהודי פטלית,

ופרץ יהודי

ועציץ יהודי

וכנפאי יהודי עם קרנטיט,

וגפב יהודי

וארנב יהודי

וכנפאי יהודי עם פלוריה.

אך לא אנו בקשנו פועל יהודי

מלשפת-עבודה הפללית,

פי אמרנו נביא

רק פועל ערבי

לעשות עבודה ערבית.